

"Δελφος μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Θα δμιλήσωμεν σήμερα δια τὸν Ἱερὸν δισκον εἰς τὴν κοιλιακήν χώραν μὲ κέντρον του τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα.

"Ολοι γνωρίζετε διτε τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα· εἶναι γάγγλα ἐνωμένα μὲ νεῦρα ποὺ δέδουν τὴν ἐντύπωσιν ἐνδις 'Ἡλίου ποὺ ἀκτινοβολεῖ'. Στὴν πραγματικότητα· διτε ἔνας ἐνορατικὸς δῆ τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα θὰ τὸ δῆ σαν ἔναν 'Ἡλιὸν ποὺ ἀκτινοβολεῖ'. Τὸ κέντρον τοῦ δισκού αὐτοῦ εἶναι τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα. "Ομως μέσα στὸν δισκον αὐτὸν θὰ βροῦμεν ἄλλους μικρότερους δισκούς. Πρῶτον θὰ βροῦμεν τὸ Ἱερὸν πῦρ εἰς τὴν βάσιν τοῦ Ἱεροῦ δισκοῦ μὲ ἔνα δισκον διποῖος εὐρίσκεται, πίσω ἀπὸ τὴν πλάτην, ἀκριβῶς μπροστὶ ἀπὸ τὸ Ἱερὸν δισκοῦ. Θὰ βροῦμεν καὶ δύο ἄλλους δισκούς, κέντρα ἐνεργείας, εἰς τὸν σπλῆνα καὶ εἰς τὸ ἥπαρ. Καὶ ἔχομεν τῶρα τὸν Ἱερὸν δισκον τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος τοῦ διποίου ή περιφέρεια ἀρχίζει ἀπὸ τὸ στέρνον, περικλεῖει τοὺς δύο δισκούς, τοῦ σπληνὸς καὶ αὐτὸν τὸν δισκον εἰς τὸ ἥπαρ καὶ ἐφάπτεται τοῦ Ἱεροῦ πυρός, εἰς τὴν βάσιν τῶν γεννητικῶν δργάνων.

Τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα εἶναι ή ἔδρα τῆς ζωῆς τοῦ φατνομένου τῆς ζωῆς μέσα εἰς τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κδμον.

"Δν δ ἄνθρωπος ἀπλῶσῃ τὰ χέρια καὶ ἀνοίξῃ τὰ πόδια του μᾶς δέδει ἔναν πεντάκτινον ἀστέρα μὲ κέντρον τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα. 'Ο πεντάκτινος ἀστέρης μᾶς δέδει τὴν ζωὴν φατνομένον μέσα εἰς τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κδμον, τὴν Ἀγιοπνευματικήν ἔκφρασιν τῆς ζωῆς. 'Η λογοῖκή ἔκφρασις τῆς ζωῆς ὡς γνωρίζετε συμβολίζεται μὲ τὸν ἔξακτινον ἀστέρα.

"Επανερχόμεθα εἰς τὸν Ἱερὸν δισκον εἰς τὴν κοιλιακήν χώραν.

"Οσαν γεννάται ἔνας ἄνθρωπος ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς μητρός ή νέα ζωή, ἀποκόπτεται ὁ διμφαλός. 'Εφ'δοσον κατέρνει τὸ ἔμβρυον, παῖδες ἡτο μέσα στὴν κοιλιακήν μάνας του, ή ζωὴ ἡρχετο σ'αὐτὸν ἀπὸ τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα καὶ ἡτο συντονισμένος δ ἄνθρωπος μὲ τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα τῆς μητρός του, τὴν κοιλιακήν χώραν. Φυσικὸν κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην, ἀκτινοβολοῦσεν τὸ Ἱερὸν πῦρ γιατὶ νὰ ἀνάψῃ η νέα λαμπάδα τῆς ζωῆς καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὸ νέον πῦρ, Ἱερὸν πῦρ, εἰς τὴν βάσιν τῆς σπονδυλικῆς στήλης τοῦ νέου πλεσμάτος. 'Αποκόπτεται ἀπὸ τὴν μητέρα τὸ παιδί καὶ ἀρχίζει νέα ζωή. Τὴν ὥραν ἔκεινην εἶναι ποὺ ἀρχίζει νὰ ἐργάζεται τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα τῆς νέας ζωῆς, προηγουμένως ἔπαιρνε τοὺς κραδασμούς τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος τῆς μητρός.

Γιατὶ πολλές ήμέρες, 40 λίσας, εἶναι συντονισμένα πλήρως τὰ Ἡλιακὰ πλέγματα τῆς μητρός καὶ τοῦ βρέφους, καὶ τὸν πόνον τὸν αἰσθάνονται ἐναλλάξ, ἡμήτηρ καὶ τέκνον, μέχρις διου ἀρχίσῃ δμαλά τὴν ζωήν, τόσον η μητέρα δοσον καὶ τὸ νεογέννητον, καὶ ἀρχίζει τῶρα η ζωή.

"Ομως, ἔνα ἄλλο, ταυτοχρόνως μὲ τὸν Ἱερὸν δισκον εἰς τὴν κοιλιακήν χώραν, ἐντὸς τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος κατά τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεως ἀρχίζει τὴν λειτουργίαν του καὶ δ Ἱερὸς δισκος τῆς καρδίας. 'Ασφαλῶς η ὑλική καρδία τοῦ τέκνου, ἔπαλλεν καὶ ἐφ'δοσον εὐρίσκετο μέσα εἰς τὴν κοιλιακήν τῆς μητρός του. "Ομως δ Ἱερὸς δισκος τῆς καρδίας ἡτο σὲ ἀκτινοστασίαν. 'Η πρώτη κίνησις τοῦ Ἱεροῦ δισκοῦ μέσα εἰς τὸ στήθος, τοῦ Ἱεροῦ δισκοῦ τῆς καρδίας μὲ κέντρον τὸ δισκον αὐτοῦ τὴν ὑλικήν καρδιάν, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πρώτην εἰσπνοήν δύσυγδον καὶ ζωϊκότητος τοῦ νεογεννήτου βρέφους. Παίρνει μια βαθειά εἰσπνοήν, ἔκπνοήν, ἀρχίζει νὰ κλαίῃ καὶ ἀρχίζει η ζωή, δ.χίζει τὴν κίνησις τοῦ Ἱεροῦ δισκοῦ τῆς καρδίας.

"Ωστε, στὸ νεογέννητον ἔχουμεν τούς δύο δισκούς νὰ ἀρχίσουν τὴν ἐργασίαν των. 'Ο ἔνας δισκος στὴν κοιλιακήν χώραν, θέτει σὲ λειτουργίαν καὶ ἐνέργειαν τοῦ δισκοῦ, αὐτὸν ποὺ εἶναι στὸν σπλήνα καὶ εἰς τὸ ἥπαρ. 'Η λειτουργία του δισκοῦ δισκοῦ εἰς τὰ γεννητικὰ δργάνων, θὰ γίνη πολὺ πολὺ ἀργότερον, διτε τὸ παιδί ἀρρενού η θῆλυ θὰ φθάση σὲ μίαν ἡλικίαν, δέν εἶναι καθορισμένη ἀλλά πέραν τοῦ δεκάτου ἔτους, η τοῦ ἔβδομου ἔτους. Τότε ἀρχίζει τὴν λειτουργίαν δ Ἱερὸς δισκος εἰς τὴν βάσιν τοῦ

Ιεροῦ διστοῦ. 'Η ἀκτινοβολία ωστόσον τοῦ ιερόδυ πυρός, δρχίζει ἀπό τὴν πρώτην στιγμήν τῆς γεννήσεως τοῦ βρέφους. Γι' αὐτά θὰ δμιλήσωμεν πιθ πολύ.

"Ωστε ἔχομεν τώρα τούς δύο ιερούς δίσκους, τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος καὶ τῆς καρδίας, καὶ ἀρχίζει τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς νέας ἔκφρασεως τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς, εἰς τὸ Ἡλιακό πλέγμα, τὸ ΔΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, εἰς τὴν καρδίαν δὲ τοῖος δὲ ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΟΓΟΣ.

Τώρα, ἀπό τὸ κέντρον τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος καὶ ἀπό τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος θὰ ἀρχίσῃ ἡ πλήρης ὑγεία τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σῶματος τοῦ ἀνθρώπου ζῶου, δύπις δλα δλα μέσα στὸ βασίλειον τῆς ζωῆς. Ἀπό τὴν λειτουργίαν τοῦ ιεροῦ δίσκου τῆς καρδίας θὰ ἀρχίσῃ νᾶ κτίζεται τώρα ἡ νέα προσωπικότης αὐτο-επίγνωσις πού γνωρίζομεν.

Ποῦ εὑρίσκεται τώρα τὸ Μόνιμον "Διόμον καὶ ή Μόνιμη Προσωπικότης τοῦ ἀνθρώπου;

"Δσφαλῆς εἰς τὸ κέντρον τοῦ ιεροῦ δίσκου τῆς καρδίας. Ἀκτινοβολεῖ ωστόσον ἡ θεῖα Πανσοφία, Παντοδύναμία καὶ Παναγαθότης δύον ἀφορά τὸ δτι τὴν ἔχει γράψη ἡ Μόνιμη προσωπικότης Δύτοεπίγνωσις καὶ πού θὰ πρέπη σάν Νόμος - Δίτια καὶ Ἀποτελέσματος νᾶ μᾶς δώσῃ τὴν ζωήν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σῶματος. "Ομως ἡ ἔδρα τῆς προσωπικότητος Δύτοεπιγνώσεως εἶναι ἡ ὑλική καρδία.

Μέσα στὸ στήθος ἔχομεν γάγγλα, πνεύμονες. Προσέξετε στὸ σῆμετον αὐτό. Εἰς τὴν καρδίαν ἔμφωλεύει δὲ ΛΟΓΟΣ. Ἐκεῖ ἀρχίζει νᾶ ἀναπτύσσεται ἡ νέα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις μὲ τέξ ἔμπειρες παρελθουσῶν ἐνσαρκώσεων πού εὑρίσκονται εἰς τὴν μόνιμην προσωπικότηταν αὐτοεπίγνωσιν. Μέσα δύως εἰς τούς πνεύμονες ἔργαζεται τὸ ΔΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ δὲ Ζωοδότης. Μὲ τούς δύο πνεύμονες καὶ τὸ Ἡλιακό πλέγμα ἔχομεν ἔνα τριγώνον πρός τὰ κάτω πού συμβολίζει τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς μὲ κέντρον τοῦ τριγώνου τὸ κάτω μέρος τῆς ζωῆς οὐλικής καρδίας.

'Ο ιερός δίσκος τῆς κεφαλῆς, μὲ δύο μικρότερους δίσκους ἐντός αὐτοῦ, - πολὺ ἀργότερα θὰ ἀρχίσῃ τὴν κανονικήν του λειτουργίαν, - ἀρχίζει ἀπό τὴν στιγμήν πού τὸ πατό, ἀρχίζει νᾶ σκέπτεται, νᾶ διαλογίζεται. "Επομένως, εἶναι μετέ τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ζωῆς τοῦ πατό.

Τώρα ἔχομεν δμιλήσει για τὴν παχυλήν ζωήν μέσα στὸ παχυλόγονον σῶμα.

"Ἐχομέν πετρ δτι τὸ ΔΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ μὲ πλήρη ἔξουσίαν στὸ Ἡλιακό πλέγμα καὶ στούς δίσκους τούς μικρότερους πού εὑρίσκονται ἐντός τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματός, καὶ, μὲ τούς πνεύμονας, μικρότερους δίσκους, ἀκαθόριστους δίσκους, τὰς κεφαλὰς, τῶν δύο δφεων πού συμβολίζει τὸ Κυρικεῖον τοῦ 'Ερμοῦ, ἔργαζεται για τὴν ζωήν τοῦ παχυλοῦ ζωῆς σῶματος, κανονίζει τὴν διανονήν. "Ενῶ δὲ ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, δ ποιητῆς πάντων δσφαλῆς καὶ Χορηγός τῆς Ζωῆς, κυριαρχεῖ εἰς τὴν παχυλήν ζωήν καρδίαν.

"Δις ὑποθέσωμεν τώρα δτι τὸ ΔΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, μέσα στὸ ζωῆς σῶμα, κυριαρχεῖ σ' δλον τὸ ζωῆς σῶμα, δ πιστός Πάνσοφος ἔργατης, ἐπόπτης ἄν προτιμάτε, εἶναι τὸ ΔΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

"Ωστε, τὸ παχυλόν μας ζωῆς σῶμα, εἶναι Νάδς τοῦ ΘΕΟΥ, δια νᾶ ἐνηλικιωθῇ μέσα σ' αὐτόν τὸν Νάδον τοῦ ΘΕΟΥ δ ἐαυτός μας προσωπικότης Δύτοεπίγνωσις Μόνιμη πού θὰ φθίσῃ μέχρι τῆς Ψυχῆς Δύτοεπιγνώσεως, μέχρι τοῦ πραγματικοῦ μας ἐαυτοῦ.

Προσέξετε, ἄλλο δ πραγματικός μας ἐαυτός, η ἀκτινοβολία αὐτή τῆς θεῖας Μονάδος ἐαυτοῦ μας, δ πραγματικός μας ἐαυτός πού θὰ διντοποιηθῇ καὶ δια γένη ἔνα μὲ τὸ ΔΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἄλλος αὐτός καὶ ἄλλος δ ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΟΓΟΣ πού μᾶς διδει τὸ φαινόμενον τῆς Δύτοεπίγνωσεως, τῆς παρούσης προσωπικότητος Δύτοεπιγνώσεως, τῆς Μόνιμου προσωπικότητος Δύτοεπιγνώσεως καὶ φυσικά καὶ μέρους τῆς Ψυχῆς Δύτοεπιγνώσεως ἐαυτοῦ μας. 'Η Λογοίκη αὐτή ὑπαρξία μέσα στὸ ζωῆς μας σῶμα μὲ τὴν 'Δγιοπνευματικήν ἀπρόσωπον ὑπαρξίαν μέσα στὸ ζωῆς μας σῶμα, μᾶς διδει τὸν φύλακά μας "Ἄγγελον, πού ωστόσον δέν εἴμεθα ἐμεῖς. 'Ημεῖς εἴμεθα καὶ ἄλλο. Μια διντήτης διδάσκατη, πού δέν ἔχει δημιουργήθη ποτέ, πίντοτε ήτο, καὶ τὴν ποιόναν στὴν κλιθούν βοηθούν μέσα στὸ θεῖον Σχέδιον τῆς Δημιουργίας δ Μεγάλος 'Άδελφος ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΟΓΟΣ καὶ τὸ ΔΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Μήν φαντασθῆτε δτι, τελείωσις καὶ θέωσις τοῦ Ἀνθρώπου Φυχῆς αὐτοεπιγνῶ-
γεως εἶναι τὴν ἐκμηδέσιας του μέσα στὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ἢ καὶ ἀργότερο, ἢ ἐκμηδένισις
του μέσα στὸν ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Τέτοιο πρᾶγμα δὲν μπορεῖ να συμβῇ διπλα, ἀντὶ ύπηρχες ἐκμη-
δένισις μέσα στὸ σύνολον, τὸ σύνολον θά τοῦ μηδέν. Τέποτε δὲν χάνεται μέσα εἰς ἓν
αἰώνιον σύνολον, ἀλλὰζει δύμας ἔκφρασιν, μορφὴν σκοπό. Ποτέ δὲν στασιν. 'Ο καθένας
σας δταν λέγη ἐγώ, εἶμαι, ἐγώ, εἶναι ἓνας ἁυτός αἰώνιος πού δὲν εἶχε ποτέ ἀρχήν,
ποτέ δὲν θά ἔχῃ τέλος, ἓνα μὲ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ δτὴν Πολλαπλότητα τοῦ πού δὲν ἐκμη-
δενίζεται, διποτοπεῖται καὶ ζεῖ ἐν ΚΥΡΙΩ.

Τδ ἔχει προσδιορίσει καθαρὸ δ πολὺ "Ηγαπημένος ΙΗΣΟΥΣ." Πηγαίνω εἰς ΠΑΤΕ-
ΡΑ ΜΟΥ καὶ ΠΑΤΕΡΑ σας, ΘΕΟΝ ΜΟΥ καὶ ΘΕΟΝ σας". Τδ ἔχει προσδιορίσει καθαρὸ.

"Ωστε Χριστοενατιθησα, δι' ἡμᾶς θά εἶναι, νά αἰσθανώμεθα, ἔνα, μὲ τὸν
ΔΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, θά μποροῦμεν να πούμεν ἔγω καὶ δ ΔΟΓΟΣ ἔν ἐσμέν, δχι δύμας ἐγώ εἶμαι
δ ΔΟΓΟΣ. 'Δσφαλῶς εἶναι κάπως δύσκολον να ἀντιληφθῆτε αὐτήν τὴν κατάστασιν τῆς ἀπο-
λύτου ἐνοατιθησας ἡ συντονισμοῦ. "Δς μποθεσωμεν δτι ἔχωμεν δύο κεριδ, ἀναμμένα,
δύο φλόγες, τὰ ἐνώνωμεν τὰ δύο κεριδ καὶ βλέπομεν μια μεγαλύτερην φλόγα. "Οταν ἀπο-
μακρύνωμεν τὰ κεριδ βλέπομεν δύο φλόγες. Την ὥραν πού εῖχαμεν αὐτήν τὴν μίαν φλόγα
εῖχαμεν τές δύο φλόγες καὶ τὸν πλήρη συντονισμόν, την πλήρη ἀφομοίωσιν, διδει, ή
φλόγα τοῦ ἐνδε κεριοῦ καὶ τοῦ ἄλλου ήτο δμοσα. "Οταν δύμας ἀπομακρύνω τὰ δύο κεριδ
βλέπω δύο φλόγες. Εἰς τὴν Χριστοενατιθησαν αὐτὸ συμβαίνειν. "Ἐγώ καὶ δ ΔΟΓΟΣ ΧΡΙ-
ΣΤΟΣ ἔν ἐσμέν", δλλάς ἐγώ εἶμαι ἐγώ. Τδ ἔδιο θά συμβῇ δταν δ ἀνθρωπὸς θεωρης
καὶ θά λέγηι - "Ἐγώ καὶ δ ΠΑΤΗΡ ἔν ἐσμέν". Μήν φαντασθῆτε δτι, ποτέ θά χάσετε τὸν
ἐαυτὸν σας μέσα στὸν ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἡ μέσα στὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ.

"Ἐνοατιθησα, ἀφομοίωσις, δὲν οημαίνει ἐκμηδένισις. Πτωχή εἶναι πρᾶγμα-
τι ή εἰκόνα πού δέχω δώσει τῶν δύο κεριῶν μὲ μίαν φλόγαν καὶ μετά μὲ δύο φλόγες,
ώστεδον δύμας μπορεῖ να σᾶς δώσῃ να ἀντιληφθῆτε τέ δέλω να πᾶ.

Τώρα, ἐπιστρέφομεν εἰς τὴν ἔρευνάν μας. θά ἔρευνήσωμεν δσον μποροῦμεν
πισ πολὺ τοὺς δύο δύσκους καὶ τὸ τέ γίνεται μέσα σ' αὐτούς τοὺς δύο δύσκους; Εἶχα
πεῖ δτι, δ λερδς δύσκος τῆς κοιλιακῆς χώρας μὲ κέντρον τὸ 'Ηλιακόν πλέγμα εἶναι ή
ἔδρα τῆς ζωῆς, τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς, εἶναιετεδ μέρος πού συσωρεύεται ή ζωήκτης
- αἰθερικτῆς, δ συσωρευτῆς αὐτῆς τῆς ζωῆς φαινομένου, πού κάποιος ἁυτός, πού δὲν
εἶναι οὔτε τὸ ύλικο σῶμα, οὔτε αὐτή ή ζωήκτης - αἰθερικτῆς, οὔτε οἱ ἐπιθυμίες μας
οὔτε οἱ σκέψεις μας, ἔνας ἁυτός πού μπορεῖ να καρμη τώρα πλήρη χρῆσιν τοῦ ὥρκου του
καὶ τοῦ οἶκου τοῦ δποίου ἔχει τὴν τιμήν να κατεικῇ πού ἄλλοι τοῦ ἔχουν κτέσει.

Πῶς συσωρεύεται ή ζωήκτης - αἰθερικτῆς εἰς τὸ 'Ηλιακό πλέγμα;

"Δσφαλῶς δὲν εἶναι μέσον τῶν εἰσπνοῶν μδνον, διδει θά ἔπρεπεν ή ζωήκτης - αἰθερικτῆς να συσωρεύεται κάπου ἄλλοι πρῶτο καὶ μετά να προχωρῇ διε τὸ 'Η-
λιακόν πλέγμα. 'Η ζωήκτης - αἰθερικτῆς εἰς τὸ 'Ηλιακό πλέγμα ἔρχεται φύδ τές κο-
σμικές ἀκτῖνες, ἀπὸ παντοῦ καὶ πουθενά, δὲν εἶναι ή μορφὴ ἔκεινης τῆς ζωήκτητος -
- αἰθερικτητος πού οἱ 'Ινδοὶ δνομάζουν πράνα, πού ύλοποιησες τῆς μᾶς δίθει τὸ λεγό-
μενο ἔκτριπλασμα, εἶναι τὸ πρωταρχικό πῦρ, πού τονώνεται ἀπό τὸ ιερόν πῦρ εἰς τὴν
βδσιν τοῦ ιεροῦ δτοῦ καὶ ώτεδον δπό πάνω τροφοδοτεῖται μέσον αὐτῆς τῆς ζωήκτητος -
- αἰθερικτητος τὴν δποίαν παίρνομεν μέσον τῶν εἰσπνοῶν καὶ τῶν τροφῶν μέσον τοῦ
στομάχου καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ύλικο σώματος διε να. τὴν μετατρέψωμεν εἰς τές ού-
σες μὲ πλήρη φρετωσιν ζωήκτητος - αἰθερικτητος διε τὴν οίκονομαν τοῦ παχυλοῦ
ύλικο σώματος.

"Ἐχομεν τές εἰσπνοές, τὸ δευγδνον καὶ τὴν ζωήκτηταν - αἰθερικτηταν,
ἄλλο τδ ἔναν ἄλλο τδ ἄλλον. Πηγή τροφιδωτας ζωήκτητος - αἰθερικτητος ἔχομεν τές
τροφές μέσον τοῦ στομάχου καὶ μετά τοῦ φαινομένου τοῦ μεταβολισμοῦ πού μῆς ἐμπλου-
τίζει τὸ αἴμα, τὸ δποῖον μὲ τές εἰσπνοές καὶ τὴν ἐπαφήν μὲ τὴν ζωήκτηταν - αἰθερι-
κτηταν μᾶς δίδουν τὴν ζωήκτην φρετωσιν. Καὶ μετά ἔχομεν τὸν πλήρη ἔλεγχον τὸν 'Α-
γιωπνευμιτικόν ἀπό τὸ 'Ηλιακό πλέγμα. "Ωστε δι' ἡμᾶς τὸ 'Ηλιακό πλέγμα εἶναι δ δεύ-
τερος ἐγκέφαλος, εἶναι ἔκειτο πού ἔνρεύει τὸ δτι θά δνυμδωμεν Ιηγάτερη, τὸν ύπωσυνε-
δητον ἁυτὸν μᾶς ή τὸ ύπωσυνεδητον.

Εἶναι ἔκεῖ πού θι ἐρευνήσωμεν δια τὰ νά ἔλθωμεν σὲ ἑπαφῆν μὲ τὸ Ψυχικό μας σῶμα, διὰν τὸ βροῦμεν τὸ Ψυχικόν σῶμα καὶ θι ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ 'Ηλιακόν πλέγμα καὶ τὸ κέντρον τοῦ 'Ηλιακοῦ πλέγματος πού εὑρίσκεται εἰς τὸ Ψυχικόν σῶμα, τὸν καθαρισμὸν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος μέσον τῶν δύο ταυτοχρόνως κέντρων τῆς Ἱερᾶς σφαίρας τώρα τῆς καρδίας πού εἶναι εἰς τὸ Ψυχικόν σῶμα, θι ἀρχίσωμεν τὴν ἄνοδον μας, ἄνοδον ταυτοχρόνως μέσον τῶν δίσκων τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος τοῦ διπλοῦ αἰνερικοῦ καὶ τῶν Ἱερῶν σφαίρων τοῦ Ψυχικοῦ σώματος. Διπλή ἐργασία σὲ μίαν, γιατὶ νά ἀνέλθωμεν πλέον εἰς τὴν Ἱερὰν σφαίραν ἐντὸς τῆς ὅποιας εὑρίσκεται ἡ κεφαλή. Φυσικά· θι πρηγηθῇ τὸ ξύπνημα τοῦ Ἱεροῦ δίσκου τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν δύο μικροτέρων δίσκων. Θι χρειασθῇ ἔξασκησίς, προσέξετε εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

'Η ἔξασκησίς μας εἶναι εἰς τὸ νά θέσωμεν ὑπὸ τῶν ἔλεγχῶν μας τὴν μορφὴν ἔκεινην τῆς ζωήκτητος – αἰνερικήτητος πού εύρισκεται εἰς τὸ διπλοῦ· αἰνερικοῦ μας σῶμα πού ἔχομεν δυνομέσει αἰσθητακόν αἰθέρα καὶ κινητικόν αἰθέρα. 'Εδῶ εἶναι τὸ κλειδός. 'Λσφαλῆς' μετά θι μεταχειρισθοῦμεν καὶ τὸν ἀποτυπωτικόν αἰθέρα; δλλάς ἀπὸ ἄνω πλέον, μέσον τοῦ Νοητικοῦ σώματος τῆς πραγματικῆς εἰδωλοπλαστικῆς

"Ωστε ἔχωμεν πολλήν ἐργασίαν. Μήν φαντασθῆτε ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας εἰς τὸ νά γίνη κύριος τοῦ παχυλοῦ του ὑλικοῦ σώματος, φυσικά μέσον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, καὶ κύριος τοῦ Ψυχικοῦ του σώματος καὶ τῶν θυσιῶν ἔχει νά τοῦ προσφέρῃ τὸ Ψυχικόν σῶμα καὶ τοῦ Νοητικοῦ σώματος, εἶναι μιαὶ πολὺ δικλής ἐργασία ἡ καὶ εὔκολος ἐργασία. "Ομως, οᾶς λέγω, δὲ εἴλικρινής ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, δηλαδή δὲ ἐσώτερος σας ἔαυτός καὶ ὅχι ἡ προσωπικήτης αὐτοεπίγνωσις ἔαυτός σας πού θι θέσετε ὑπὸ τῶν ἔλεγχῶν σας, σεῖς οὖν Βούλησις, πού εἶναι τὸ χαρακτηριστικό τοῦ ἐσωτέρου ἔαυτοῦ σας, σάν δρυδολογισμός, σάν σκοπός, θι ἐλέξετε πλήρως τὴν παρούσαν πρωσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, θι καθαρίσετε τὸ Ψυχικό σῶμα πού οἱ κραδαυμοὶ του σήμερα οᾶς δονοῦν μὲ τέτοιο τρόπον πού σᾶς δίδουν ἔνα σωρὸς ἄχρηστες, ὥστεσον πολὺ σκληρές ἐπιθυμίες, ἀδυναμίες, τὴν δργήν, τὴν ἔξαντλησιν, τὸν πόνον καὶ τὸσα ἄλλα. Σεῖς ὅχι ως παρούσα προσωπικήτης αὐτοεπίγνωσις ἀλλά σάν ἐσωτέρος ἔαυτός πού ἐπαναλαμβάνω μέσον τῆς πραγματικῆς βουλήσεως καὶ ὅχι τοῦ πείσματος πού χαρακτηρίζεται τὴν προσωπικήτητα αὐτοεπίγνωσιν καὶ τὴν ἔξαλλη τῆς συμπεριφορᾶς, ἀλλά τοῦ δρθολογισμοῦ καὶ τῆς πραγματικῆς Βουλήσεως, θι γίνετε οἱ κύριοι τοῦ Νοητικοῦ σας σώματος, οἱ κύριοι τῶν Νοητικῶν σφαίρων, οἱ κύριοι τῆς πραγματικῆς εἰδωλοπλαστικῆς, ὑλοποιήσεως τῆς ἐννοιοπλαστικῆς, τῆς πνηγματικῆς γνῶσεως τῆς ἀληθείας καὶ ἀργήτερα· τῆς ἀψιμοιώσεως τοῦ κατωτερού ἔαυτοῦ μὲ τὸν ἄνω ἔαυτό, τὸν πραγματικό σας ἔαυτό. 'Η σιγμή αὐτή εἶναι Ἱερή, γιατὶ εἶναι γιατὶ πρώτην φοράν· πού θι ἀντιληφθῆτε ὅτι δέν ήσθο ἔκεινος δι δποτοῖς ἐνομίζετε ὅτι ήσθο, καὶ, εἰσθε κατει πολὺ μεγάλον, ἔνας μικρὸς λόγος πού πλέον πρέπει νά ἀναλάβῃ τές εὐθύνες του, κύριος τῆς ὑλῆς καὶ ὅχι σκλέρος τῆς ὑλῆς, Υἱός ΘΕΟΥ.'

Θι κάμιωμεν τώρα μερικά γυμνόμπιτα.

"Δνετες βαθειές εἰσπνοιές καὶ συγκέντρωσιν στὸ 'Ηλιακόν πλέγμα, σὲ ἔναν κέντρον τοῦ 'Ηλιακοῦ πλέγματος, εἰσέρχεσθε ἀπὸ τῶν δύμφαλων πρὸς τὸ βάθος τῆς κολλᾶς, στὸ μέσον μεταξύ δύμφαλοῦ καὶ πλείτης.

Αἰσθητακός αἰθήρ τώρα ἔκεῖ. Δέν βλέπετε κανέναν Ἱερόν δίσκον μέσον τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος. Εἴμεθα· συγκεντρωμένοι στὸ 'Ηλιακόν πλέγμα μέσον τοῦ αἰσθητακοῦ αἰθέρος. Καμμίσιν κινησιν.

Τώρα μέσον τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος καὶ κινητικοῦ αἰθέρος βλέπετε ἀπὸ τὸ κέντρον αὐτό νά ἀκτινοβολή πρὸς τὸ πλάγια τοῦ ὑλικοῦ σώματος σας καὶ νά σχηματίζῃ ἔναν δίσκον, ἔνα λευκογάλαζο φῶς. Καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ δίσκου ἀρχίζει ἀπὸ τὸ κάτω μέρους τοῦ στέρνου, ἀγκίζει τές πλευρές καὶ κατέρχεται μέχρι τῶν γεννητικῶν δργῶν,

Δέτε αὐτὸν τὸν Ἱερόν δίσκον λευκογάλαζο μέσα σ' ἔνα λευκογάλαζο νεφέλωμα, δηλαδή, κατει τὸ πιστερεό μέσα σ' ἔνα λευκογάλαζο νεφέλωμα, φῶς. Τόσον τὸ νεφέλωμα δύσον καὶ τὸ κέντρον τοῦ δίσκου εἶναι τὸ 'Ηλιακό πλέγμα.

'Ο Ἱερός δίσκος τώρα εἶναι γιατὶ οᾶς πραγματικός δίσκος, τὸν αἰσθάνεσθε μέσα στὴν κοιλιακήν χώραν. Εἴσθε συγκεντρωμένοι ταυτοχρόνως σὲ δύο σημεῖα. Εἰς τὸν

δμφαλδν κας εις τδ κέτω μέρος του στέρνου. Διαγράφετε τώρα μίαν γραμμήν, δλδλευ-
κην γραμμήν. Τδ ἔνα ἄκρον τῆς γραμμῆς μγκέτε τήν περιφέρειαν του δίσκου, τδ ἄλλο
τδ κέντρον κας ἀρχέτε τήν κένησις, δπως οί δεῖκτες του ὠρολογίου.

Βλέπετε τδν δίσκον, δέν κινηθεί μδνον ἐπάνω στήν περιφέρειαν του δίσκου
δπως σε προηγούμενα γυμνάσματα, δλλά κινεῖται αύτήν τήν γραμμή μέ σταθερόν σημεῖον
τδ 'Ηλιακόν πλέγμα κας τδ ἄλλο σημεῖον πού κινεῖται τήν περιφέρειαν του δίσκου.

Βλέπετε αύτήν τήν γραμμήν ἀκτήνα νά κινήται δπως οί δεῖκτες ἐνδς ὠρολογίου.
'Ολδευκο φῶς, περιστρέφεται κανονικά πάνω εις αύτδν τδν ἵερδν λευκογάλαζον δίσκον,
δέν σταματά κας νά προχωρᾶ δπως οί δεῖκτες του ὠρολογίου. Κινεῖται σταθερά χωρίς νά
σταματᾶ.

Προσέξετε τήν λεπτομέρειαν αύτήν.

Σταθερά κινηθεί. Φθάνει στδ κέτω μέρος πού είναι τδ ἵερδν πῦρ κας τώρα
ἀνέρχεται. Φθάνει ώς τδ στέρνον κας ἀρχέτε τήν κατέρχεται. Σταθερά, φθάνει στδ κέτω
μέρος πού είναι τδ ἵερδν πῦρ κας ἀρχέτε πάλιν νά δνέρχεται.

Δύτδ τδ γύμνασμα θά τδ κάμνετε ἐπὶ τρία λεπτά.

Τώρα, συγκέντρωσιν εις τδ κέντρον τῆς καρδίας. Βλέπετε νά ἀκτινοβολῇ ἔνα
φῶς λευκορδζ κας νά δημιουργήται ἔνας στερεός λευκορδζ δίσκος στήν ἐπιφάνειαν του
στήθους, προηγουμένως ήτο μέσα στήν κοιλιακήν χώραν.

Περνᾶ ἀπό τδν θυροειδή, καλύπτει τους ὄμους, περικλείει τδ στήθος κας
κατέρχεται μέχρι του κέτω μέρους του στέρνου.

Τώρα συγκέντρωσιν ταυτ·χρόνως σε δύο σημεῖα. Στδ·κέντρον του δίσκου, ἔκει
πού είναι ή ύλική καρδία κας εις τδν θυροειδή στδν λάρυγγα.

Βλέπετε μέσον του ἀποτυπωτικού αἰθέρος τώρα, μίαν κατάλευκην γραμμήν ἀπό
τδν θυροειδή πρός τδ κέντρον τῆς καρδίας. Κας ἀρχέτε τώρα ή κένησις αύτής τῆς γραμ-
μῆς οδν·δεῖκτους.

Κατέρχεται, τδ κέντρον είναι ἀκένητον. Περιστρέφεται·τδ σημεῖον πάνω στήν
περιφέρειαν του δίσκου, φθάνει μέχρι του στέρνου κας ἀνέρχεται. Φθάνει ώς τδν θυρο-
ειδή κας συνεχέτε τήν κατέρχεται, δπως οί δεῖκτες ἐνδς ὠρολογίου. Φθάνει κας πάλιν
στδ στέρνο κας ἀνέρχεται.

Προσέξετε, μερικούς εἶσθε συγκεντρωμένους στήν περιφέρειαν του δίσκου, θέλω
νά είσθε εις ἀλδοκληρην τήν γραμμήν. Νά προχωρῇ ή γραμμή αύτή οδν δεῖκτης κας νά
ἐφάπτεται του δίσκου. Τώρα είναι νέον γύμνασμα. Σταθερόν σημεῖον τδ κέντρον τῆς καρ-
δίας, τδ ἄλλο σημεῖον ή περιφέρεια του δίσκου κας κινεῖται αύτή ή γραμμή σταθερά μή-
νω στδν δίσκον. Ή γραμμή είναι εύθετα, δέν καμπτεται, πρός ΘΕΟΥ. Πριοσέξετε, δέν
καμπτεται ή γραμμή αύτη, είναι στερεή γραμμή, λευκή γραμμή πάνω εις τδν λευκορδζ
δίσκον.

Κας αύτδ τδ γύμνασμα θά γίνεται γιά τρία λεπτά ὅχι περισσότερα.

Τρία λεπτά στήν κοιλιακήν χώραν, τρία λεπτά ἐτοι τδ στήθος. Μετδ ἄν θέλετε
μπορεῖτε νά κινηθεί μέσα στδ ὄλον ύλικον σας σῶμα πάνω στδ αἰθερικόν δντεστοιλαχν,
κέντρον τῆς κεφαλῆς, εις τους ὄμους, τους μγκώνας εις τά χέρια, για νά μπορέσετε νά
προσηλώνεσθε μέσον του κινητικού κας αἰσθητικού αἰθέρος ἐντός του ύλικού σώματος.

Είναι καιρός τώρα νά πάρετε πλήρη ἔλεγχον, μέσον του κινητικού κας αἰσθη-
τικού αἰθέρος ἐντός του ύλικού σώματος.

'Δελεφούς μου, "Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε". Μέ τδν τρόπον αύτδν θά dnd-
φετε μέσα στδ διπλούν αἰθερικόν σας σῶμα τές λυχνίες. Θά δμιλήσωμεν για'αύτες στδ
ἐπδμενδ μας μάθημα.

Παρικαλῶ τδ γύμνασμα αύτη, νά μή διωῇ σε δμυσήτων. Θά είναι μδνον για τδν
ἔσω κόκλον, ἔσωτερον κας ἔσωτασον. Σε δμυσήτων. Μέ μδν διωῇ. Μπορεῖ μιά κουβέντη νά
γίνη κας σε ἀδελφόδν πού ἔχουν δώσει τήν ὑπόσχεσέν των.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".